

☐ Ә сөз беләсезме?

ИМТИХАН

Әбү Хәнифәнең әти-әнисе диндар кешеләр булган. Риваятьләрдә Әбү Хәнифәнең әти-әнисе күркәм холькы кешеләр итеп тасвирлана. Аларның танышулары турында менә мондый риваять бар.

Әбү Хәнифәнең әтисе Сабит егет чагында, нәкъ яшьлегенә таңында бер агымсу читендә тәһарәт ала. Тәһарәтен тәмамлап, догалар укып сөргенгәч, су агымына күз сала һәм күрә - су өстендә аклы-кызыллы чуар бер алма йөзеп килә. Алманың су өстендә уйнап, балкып йөзүе Сабитның күңелен хушландыра һәм ул алманы үрелеп алып төшли. Алманы төшлөп, аның төмөн тою белән сискәнәп китә: тукта, мин нишләдем! Бу алманың хужасы бардыр бит. Үзем-неке булмаган әйберне алдым да хужасының рөхсәтеннән башка төшлөдем...

Ул аң йокысыннан кинәт уяна һәм су агып килгән якка китә. Берәз баргач, су өстенә иелгән агачларны күрә. Кулындагы төшлөнгән алманы карый: ул агачтагы алмаларга охшап була. Димәк, мин төшлөгән алма шушы бакчаныкы икән, дип ул бакча хужасын эзләп таба. Үзәра сәламләшкәннән соң: "Әфәндем, бу сезнең агачлардан төшкән алма булырга охшап тора. Мин тәһарәт алганда ул су белән агып килә иде. Мин аны уйламыйча гына алып төшлөдем. Шунда гына ачыма килдем, гафләттә (уяусызлыкта) булганымны аңлаيم. Бу алманың хужасы бардыр, аны табып, хәләллеген сорыйм, алманың

баясен түлим, дип сезгә килдем. Инде сездән ризалык сорыйм, алмагызның хахын түлим. Сезнең рөхсәттән башка алмагызга кагылган өчен мине гафу итегез, хатамны кичерегез, - дип үтенә, ялвара башлый.

Бакча хужасы:
- Юк, гафу итмим... Ни өчен син аны минем рөхсәтем, ризалыгымнан башка төшлөдөң? - ди.

Әбү Хәнифәнең әтисе:
- Ярар, әфәндем, мин бурычлы. Алма өчен ни сорасагыз да бирергә әзермен. Әйтегез! - дип үтенә.

Бакча хужасы:
- Миңа өч ел хезмәт итәрсен, минем белән эшләрсен, соңынан уйлашырбыз. Сиңа котылу чарасы менә шул, - ди.

- Ярар! - ди Сабит. Бер мизгел аңсызлык, гафләт өчен, кыскасы, бер алма өчен өч ел хезмәт итәчәк!.. Әмма башка котылу юлы юк. Буласы булган - алманың суы авызына кәргән. Аны хәләл итү ләзем. Моңы бары тик мал хужасы гына эшли ала. Ул бит әле өч ел хезмәт иткәннән соң да гафу итүне шарт итте, уйларбыз, диде.

Имам Әбү Хәнифәнең әтисе - хәзрәти Сабит өч ел шушы бакчада чиләнде. Соңгы көннәрендә бигрәк өзгәләнде, шушы өч елымны тутырып өемә кайтсам иде, диде. Өч ел тулган көнне хужа янына барып:

- Әфәндем. Бүген соңгы көнем - өч ел тулды. Хахыгызны хәләл итсәгез, мин китәр идем, - диде. Бакча хужасы:

- Мин хахымны бары тик бер шарт белән генә хәләл итәм. Без бит өч ел үткәч уйлашырбыз

дип килештек. Мин уйладым. Бер зур шартым бар, аны да үтәсәң, хахымны хәләл итәрмен. Минем бер кызым бар. Күзләре күрми, колаклары ишетми, куллары тотмый, аяклары юк. Менә шул кызыма өйләнеп, никахлап алсаң, мин сине гафу итәм, хәләллим. Башкача гәһәһыңны кичерү юк, - ди.

- Ярар, - ди хәзрәти Сабит чарасыздан.

Туй хәзерлекләре күрелә, сый мәжлесе әзерләнә, никах укыла. Кияү керү мизгеле жита... Керә һәм күрә. Каршында сау-сәламәт, камил, кояш көбек күзәл кәләш! Монда ниндидер ялгышлык бар, дип уйлап, ул тиз генә каенатасы янына бара.

- Әфәндем, сез миңа: "Кызым - күзсез, колаксыз, кулсыз, аяксыз", - дидегез. Ә мин сау-сәламәт бер дөнья күзәле белән кавыштым. Моңы ничек аңларга? - ди ул аптырап.

Тегесе аңа:

- Әйе, балам, минем кызым бик динле. Хәрәмгә бакмас - димәк, күзсез; хәрәм сүзләргә колак салмас - димәк, чукрак; кулына хәрәм әйбер алмас - димәк, кулсыз; хәрәм жирләргә йөрмәс - димәк, аяксыз. мин әнә шуларны күздә тоткан идем. Кызыма синең көбек иман өһеле эзләдем. Кәләбендә Аллаһтан курку хисе булсын, үзен хәрәмнәрдән сакласын, Аллаһ тыйган нәрсәләрдән ерак торсын, кызыма һәм аннан туачак оныкларыма хәрәм ашатмасын, дидем. Хак-хокукны күрә, аера белә торган камил иманлы кияү булсын, дидем.

Менә Аллаһ уйламаганда миңа сине күндерде. Син бер алманың хәләллеген үтенеп килгәч, күңеләң тулы жәүһәр, вәжданлы кеше икә-неңне аңладым. Әмма сиңа имтихан тоту кирәк иде. Озын-озак өч ел бие үзеңне сынадым. һәр хәләнне, һәр хәрәкәтеңне күзәттем. Мин көткән бөтен сыйфатлар сине бар. Шунның өчен йөрәк парәм булган бердәнберкызымны әманәт иттем. Шатланышып, бәхетле булып, бер ястыкта картаегыз, ди.

...Имам Әбү Хәнифә әнә шундый әнидән һәм әтидән туган.

ФАЙДАСЫЗ ЖУМАРТЛЫК

Яңгырсызлык берлә комга әйләнгән болынлык, игенлекләр өстеннән бер зур Болыт үтеп китеп, бер Диңгезгә барып, бик озак яуды да үзенә жумартлыгы илә шул тирчәдәге Тауга мактана башлады.

Тау моңар каршы: "И Болыт! Диңгездә синнән башка да су күп: син, Дингезгә яумыйча, менә бу корып, кибеп беткән сахраларга яусан, никадәр кешеләрне ачылыктан коткарып идек; жә инде, синең бу жумартлыгыңнан бер-бер жан иясе файдаландымы?" - диде.

ОЛУГЪ ГАЛИМ

Исламия ЛАТЫЙПОВА,
Файзрахман КАМАЛОВ
фотолары

Беренче булып чыгыш ясаучылардан суфыйчылык турында мәгълүмат Жәлил хәзрәт Фазлыев тарафыннан бирелде. Аннан соң сүзне профессор, академик Хатыйп Минигуловка бирделәр, ул "Рисалет" китабының чыгарылу тарихын сөйләде. Исламия Латыйпова үзенә чыгышында Тажетдин Ялчыголның табибчылыгы, аның остазлары, Дагыстан белән бәйләнеше күрсәтеп үтте, профессор Гамир Мубаракжанов әби-бабайларның Тажетдин Ялчыголга туганлык бәйләнеше турында искә алып үтте. Конференция Имәнлебаш авылына барып, Тажетдин каберен зират кылу белән тәмам булды.

Котлау сүзе белән Татарстан муфтиеның беренче ярдәмчесе Рөстәм Хәйруллин чыгыш ясады. Ул муфтий Камил хәзрәт Самигуллинның котлау хатын жыйлан халыкка укып житкерде.

